

- діалогічність;
- усвідомлення власного сенсу;
- предметно – рефлексивного ставлення.

Якісними особливостями розвитку мотиваційної сфери особистості характеризується ідентифікацією:

- образу «Я»;
- образу майбутньої професійної діяльності, самооцінки і рефлексії [1].

Взагалі під стресом розуміється стан фізичної напруженості, яка настає в організмі людини під впливом різних несприятливих факторів, а стресостійкість – це загальна якість особистості, яка характеризується здатністю протистояти стресовим факторам [2].

Головним чинником зниження рівня стресостійкості випускників ВНЗ постають способи сприйняття, розуміння та переживання, що викликають ставлення особистості до стресогенного фактору у контексті праці за певним фахом. Тобто, когнітивна та емоційна оцінки речей і ситуацій навчального середовища людьми різного фаху, статі та віку визначають характеристики їхньої мотивації та властивості діяльності як суб'єкта.

Отже, стрес це напруження, яке впливає не тільки на психологічний стан людини, а й на її фізичне здоров'я. Стресостійкість в свою чергу є вміння особистості протистояти стресу. Причинами зниження стресостійкості студентів є способи сприймання стресової ситуації і хоча існує багато матеріалу з вивчення проблеми стресостійкості, залишається ще ряд невирішених питань.

Список літератури

1. Аболін Л.М. Психологічні механізми емоційної стійкості людини / Аболін Л.М. – Казань: Вид-во КГУ, 1987. – 212 с.
2. Андреева А.А. Стресостійкість як фактор розвитку позитивного ставлення до учбової діяльності у студентів. Автореф. Дис. канд. психол. наук: спец. 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія» /Андреева А.А. – Тамбов, 2009. – 26 с.

*Науковий керівник: Проскурка Н.М.,
ст. викладач*

УДК 159.947.3:316.46 (043.2)

Нікітіна Ю.О.

Національний авіаційний університет, Київ

САМОРОЗВИТОК ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОЇ ОСОБИСТОСТІ

Бажанням стати лідером, самому керувати системою чи людьми є у багатьох, тому що для нас, таким чином, відкривається більше можливостей, перспектив, а також більше ресурсів. Як у своєму житті, так і в літературі чи історії ми зустрічаємо багато лідерських особистостей, які є індивідуальними, самобутніми, проте мають і спільні риси. Однією з цих рис, я вважаю, є спрямованість до саморозвитку.

Саморозвиток – це усвідомлений і керований особистістю процес, в результаті якого відбувається удосконалення фізичних, розумових і моральних якостей людини, розгортання її індивідуальності.

Можна прагнути до саморозвитку, долаючи перешкоди, тобто вміти працювати над собою і прислуховуватися до інших, що є не менш важливим, і при цьому «йти далі, а не зупинятися за кожної невдачі». Багато хто боїться гострих ситуацій, проблем та відповідальності, проте вирішуючи проблеми різної складності, ми ростемо, як духовно, так і матеріально. І тоді саморозвиток не зупиняється, набираючи нових обертів й спонукаючи до нових дій.

Провівши опитування серед своїх однокурсників за темою нашого дослідження з наступними питаннями: «Чи прагнеш ти стати лідером? Чи прагнеш ти до саморозвитку і що ти для цього робиш?», – я отримала наступні результати: більшість опитаних студентів (63%) бажають стати лідерами. Стосовно питання саморозвитку ми отримали безліч варіантів відповідей, серед яких такі:

- відвідування курсів для удосконалення професійних навичок;
- відвідування курсів іноземних мов;
- відвідування мотиваційних тренінгів;
- робота з online-курсами;
- читання художньої, науково-фантастичної літератури;
- участь у різноманітних заходах університету та молодіжних організацій.

Отже, цитуючи відомого прем'єр-міністра Великої Британії, «залізну леді» – Маргарет Тетчер, що «Єдиний спосіб піднятися на вершину драбини – долати сходінку за сходінкою, по одній за раз. І в процесі цього підйому ви раптом виявите у себе всі необхідні якості, навички і вміння, потрібні для досягнення успіху, якими ви, начебто, ніколи не володіли», можемо зробити наступний висновок: саморозвиток особистості виступає тим необхідним чинником, який спонукає його збільшувати, розвиваючи примножувати власні досягнення й можливості, які наближать нас до вершин професійних успіхів.

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 159.942.5:656.7.071.1 (043.2)

Пономарьова В.А.

Національний авіаційний університет, Київ

МОТИВАЦІЯ І РІВЕНЬ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ПІЛОТІВ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

У пілотів цивільної авіації існують особливості специфічного характеру: часта зміна робочого колективу екіпажу, високі показники плану і велика кількість годин нальотів, що перевищують норми, підвищена стресогенна середа. В таких умовах у пілотів спостерігаються перенапруження, втрата самоконтролю, погіршення кмітливості, швидкості реакцій, страх, і тому, на сьогоднішній момент, як наслідок вище зазначеного, актуальною проблемою є підвищення